

njen zelo ozki del najde pot bodisi v gledališča za odrasle ali še ožji del morda v eksperimentalna gledališča, kjer le-ta pač so. Gledališka in celo družbena nepozornost za procese, ki se dogajajo z mladino in v njej, nepozornost za njihovo soočenje resnice in laži, besed in dejanj, za njihovo iskanje in negiranje idealov, za osmislitev njihovega početja, za njihove npravne in etične probleme, za vrsto vprašanj, na katera ne dobivajo odgovorov in ostaja celo neujet njihov etični smisel, ta nepozornost je lahko usodna.

Čas bi bil, da se nad tem zamislimo.

Andrej
Žigon

Pesmi

NENADOMA
PREPROST
IN BEL

Pred mano si dan
odpenja steznik iz koruznega ličja,
rdeče zvonkljajo kokošje
oči v petelinjem vratu
in rože moje brhke kurtizane
me vabijo v mehke sobane travnikov;
kako vabijo njene oči,
kako vabi življenje
nenadoma prebujeno.

V mrtvih rokavih kužne reke
vstane voda preprosta in bela
da zajočejo korenine od vznemirjenja,
zabrni polje ob žvižgu potepinskega regrata
in se mi roka odpre na prijateljevem begu.
In tu je rojstvo divjega osla,
svečanega riganja pred Namom,
rojstvo vračanja na njivo komaj posejanega
krompirja,
komaj izrečene besede, še tople in voljne
od ljubimkanja zemlje.

Tako Smrt, če se ti ljubi, stopi dol
izpod bronениh loncev zvonika
in prisedi.
Najraje imam kisel fižol s česnom.
Stara mama pravi, da od domače
hrane najdlje živiš.

NAJ KRI Povišati bi me morali
ŽVRGOLI v morilca druge stopnje
 ali vsaj nadzornika
 razdevičenih kumaric.

Obesite, obesite, spoštovani gospod,
lastovičje grlo v križišče mojih oči.
Naj kri žvrgoli,
naj kri žvrgoli
na belo rjuho.

Do golega se bom režal
in tulil
natrgan do zadnjih ciklam.

DOGODEK Zgodilo se je na mavričnem
 izletu — sladko s koristnim
 in so galopirali makaroni
 makarončki mačice vijolice
 po stari slovanski navadi
 in vsi smo padalci
 plave vetrnice na zapahnenem nebu.

Francel, Francel,
daj mi prst v usta!

Kakšna pomota drugo jutro
kakšna kolosalna napaka.
Po njihovem profesor sploh
ni bil Francelj.

MOJZES Samoto veslam na pobočja obljubljene
STARA SABLJA dežele. Mojzes ponareja potne liste.
 Mojzes stara sablja
 skrbi, da se mi ne zmeša
 od lažnivosti
 drobnih opravkov in nadpomembnosti
 drugih ljudi.

Včasih pretrga veter metulja
krila v suho krošnjo.

Včasih se pocedi kapljica svetlobe
v krtovo uho.

In Mojzes zavpije, da je dovolj.
Mojzes stara sablja zakolne,
naj mu vrnem potni list.

»Pa se oglasi čez teden ali dva.«